

До вх. № 18/377 від 29 липня 2020 року

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Левицький Валерій Михайлович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 21, частинам першій, другій статті 24, статті 40, частинам першій, другій статті 55 Конституції України (конституційність) положення пункту 2 частини четвертої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України щодо вдосконалення порядку розгляду судових справ“ від 15 січня 2020 року № 460–IX, згідно з яким у справі з ціною позову, що не перевищує п'ятиста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб (крім справ, які відповідно до цього Кодексу розглядаються за правилами загального позовного провадження), а також у випадку оскарження ухвали (крім ухвали, якою закінчено розгляд справи) суд може визнати касаційну скаргу необґрунтованою та відмовити у відкритті касаційного провадження, якщо правильне застосування норми права є очевидним і не викликає розумних сумнівів щодо її застосування чи тлумачення.

Автор клопотання вважає, що передбачена оспорюваним положенням Кодексу відмова у відкритті касаційного провадження не ґрунтується на статтях 21, 24, 40, 55 Конституції України, статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року та порушує право людини у доступі до суду.